

Σάρρου, Παλαιογρ. ἑρᾶνος
ΠΦΣΚ 33 σ. 58-60.

Θυροῶδεος
(Μονεμβασίας)†

Ὡς Δ. Σάρρον περιγράφεται ὡς ἀνωτ. ὡς ἀριθ. 3 [64] κώδις τῆς Μ.β.
τῆς Γένους Σχολῆς τῶ 17 αἰ. περιέχων ἡ γ. 1-238 τὴν Χρονογραφίαν
τῆς Θυροῶδου Μονεμβασίας ἀπὸ ἐπίσης κώδων μέχρι τῶ 1571.
Ὁ Σάρρος παρατηρεῖ (ὡς ἀνωτ. σ. 59): «Ἀντιβαλόντες ἱκανὰ μέρη τῶ
κώδικος τούτου ἀπὸς τῶν παλαιῶν κώδων τῆς Βενετίας (παρὰ Ν. Γρυκῆ,
1743, 1761, 1798 καὶ 1818) εὗρομεν αὐτὸν ἐν τοῖς πρὸς ἡμετέρας ἀρχαίας καὶ δη-
μιουργούμενον, ἀποσπαιόμενον ὅμως τῇ αὐτῇ τῶν νεωτέρων διαρᾶ καὶ παραστά-
σει». Πρὸς αἰτιώσιν τούτων παραθέτει ἀποσπάσματα αὐτῶς ἐνδιαφέροντα
(ὡς ἀνωτ. σ. 59-60). Ὁ Σάρρος σημειώνει ἡ γ. (σ. 60):
«ὅτι ἡ νόμος χρονολογία - ἣν ἀποδίδεται συνήθως τῇ Θυροῶδου Μονεμ-
βασίας ὡς ἡ τὸ ὄνομα ἀποδόθη τοῖς πρώτοις τῶ 1631 ἐν Βενετία καὶ
ἀνεκωκύνθη ὡς ἀλλοίως ὡς - ἀρχομένη ἀπὸ ἐπίσης κώδων ἐξιστοῦται

τῶν τὰ αὐτὸ ἐκδόσεται μέχρι τοῦ 1629. ἔν τῷ παρόντι ὅμῳ μὲν οὐκ ἔστι
 ἢ καὶ τὴν ἀγνοίαν τῆς Κίρκου ὑπὸ τῶν Τύρηνων [1571]* (γ. 237). ...
 ... Περὶ τοῦ Θυροδείων Μονοσυβασίας καὶ τῶν διαφόρων ἐκδόσεων
 τῆς τὰ αὐτὰ ἐκδόσεως χρονολογίας ταύτης, ἥτις ἐν τῷ ἀποσπασμέ-
 νῳ ἱστορικῷ βιβλίῳ κατὰ τὴν 18' καὶ 19' αἰῶνα, ὡς Κ. Σάϊδα, Με-
σοποταμίαν φ. 222-224 καὶ Μεσοποταμίαν. Βιβλ. δ. τῶν. Γ' σ. 14' 4. ε., Σαβίρα,
Κ. Σάϊδα σ. 274, Legrand, Bibl. Hel. τ. Α' σ. 290 ε., 353. Κρονηβαύερ,
Bufo. Μεσοποταμίαν κατὰ μεταγενέστερον. Σωτηριάνου τῶν. Α' σ. 812, καὶ Σ. Π.
Λαζαρόν, Ν. Ἑλληνισμὸν. τῶν. Γ' σ. 252. » [ἢ καὶ ἀποσπασμένον ταύτης;
Σάϊδης ἢ ἀπὸ σ. 106 ἀποσπασμένον καὶ τὰ ἐξ ἑξῆς: Ἀνδριανὸν Θυροτραπολίτην,
Προβόνην καὶ σ. 33 καὶ Σα. Λαζαρόν, Κατὰ. Μεσο. Ἀρ. ὅπου τ. Β' σ. 570].

